

Arrest

nr. 111 421 van 8 oktober 2013
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 1 juli 2013 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 31 mei 2013.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 8 juli 2013 met refertenummer X.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 14 augustus 2013 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 17 september 2013.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en van attaché L. VANDERVOORT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker kwam volgens zijn verklaringen op 19 oktober 2011 het Rijk binnen en diende op 20 oktober 2011 een asielaanvraag in. Op 31 mei 2013 werd een beslissing tot weigering van de hoedanigheid van vluchteling en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen in de zin van artikel 48/3 en artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet). Het onderhavige beroep is gericht tegen deze beslissing.

1.2. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U beweerde de Somalische nationaliteit te bezitten, geboren te zijn te Mogadishu op 23 januari 1988 en te zijn opgegroeid, sinds uw drie maand, in El Wak en te behoren tot de clan Ashraf. U verklaart dat dit een minderheidsclan is die geen macht en rechten heeft en ook niet gewapend is.

U verklaarde dat uw problemen zijn begonnen in september 2011. U ging toen naar een privéschool en u hielp uw vader in zijn winkel. Daarnaast hielp u soms een vriend met een cinema.

Al Shabaab kwam meermaals naar u om te vragen of u zich bij de jihad zou voegen. U wilde dit niet en uw vader argumenteerde bij Al Shabaab dat u zijn enige zoon bent. Al Shabaab heeft u meermaals met de dood bedreigd omdat u zich niet wilde aansluiten.

Na een gevecht tussen Al Shabaab en de regering werd Al Shabaab uit het dorp verjaagd. U dacht dat Al Shabaab voor goed was verslagen. Op de eerste nacht dat Al Shabaab niet langer aan de macht was, gingen u en uw vriend de cinema openen om naar voetbal te kijken. Al Shabaab viel echter de cinema binnen en ze begonnen naar jullie te schieten en jullie te slaan. Ze namen u en de andere bezoekers van de cinema (een twaalfstal personen) mee naar een voor u onbekende plaats. U werd er gemarteld door Al Shabaab. Op een avond kwam er geen bewaker, er was blijkbaar een feestje gepland, en jullie besloten om uit te breken. U slaagde erin om weg te rennen, ondanks het feit dat er op u werd geschoten. U belandde uiteindelijk in El Qualo en ontmoette daar een zakenpartner van uw vader. Hij gaf u de kans om contact met uw vader op te nemen. Uw vader wilde dat u het land zou verlaten omdat u er niet langer veilig was. Initieel wilde u niet vluchten omdat u uw vader niet alleen wilde achter laten. Uw vader werd echter ook gefolterd door Al Shabaab en bovendien zouden sommige mensen uit het dorp u viseren omdat u hun kinderen zou beïnvloeden om naar voetbal te kijken. Uiteindelijk besloot u dan toch om het land te ontvluchten. Op 1 oktober 2011 verliet u Somalië en besloot u naar Kenia te vertrekken. Op 6 oktober 2011 arriveerde u in Nairobi (Kenia) en u verbleef er tot 18 oktober 2011, wanneer u een vlucht nam en u, na een transit in een voor u onbekend land, in België arriveerde op 19 oktober 2011. De volgende dag vroeg u asiel aan.

Ter staving van uw asielrelaas legt u volgende documenten voor: een medisch attest waaruit blijkt dat u littekens heeft ten gevolge van verbranding; een document waaruit blijkt dat u 65 euro heeft betaald aan de Somalische ambassade te Brussel voor het bekomen van een identiteitsdocument.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw 'vrees voor vervolging' in de zin van de Vluchtelingenconventie of een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Met betrekking tot de door u ingeroepen 'vrees voor vervolging' in de zin van de Geneefse Vluchtelingenconventie kan volgende bedenking worden gemaakt. U heeft het niet aannemelijk gemaakt dat u werkelijk de Somalische nationaliteit zou bezitten en van Somalië afkomstig zou zijn. Zo verklaarde u tijdens uw gehoor voor het Commissariaat-generaal dat u geboren werd in Mogadishu op 23 januari 1988 (zie gehoor CGVS, p 3) en dat u vanaf uw drie maand, ononderbroken in El Wak woonde (zie gehoor CGVS, p 3) tot u op 1 oktober 2011 El Wak verliet en naar Nairobi (Kenia) reisde alwaar u op 6 oktober 2011 arriveerde en verbleef tot 18 oktober 2011. Op die dag verliet u Nairobi om op 19 oktober 2011 in België te arriveren, via een door u onbekend transitland (zie gehoor CGVS, p 8).

Ten eerste geeft uw geografische kennis over uw regio van herkomst, El Wak, een rudimentaire, niet doorleefde indruk .

U slaagt er immers wel in om, wanneer de protection officer u vroeg naar plaatsnamen in de buurt van El Wak, er enkele op te noemen. (zie gehoor CGVS, p 5) Het gaat hier echter over grotere dorpen of steden. Wanneer de protection officer u echter namen van dorpen voorlegt die in de nabijheid van El Wak liggen, slaagt u er niet in om deze te herkennen, laat staan te situeren. (zie gehoor CGVS, p 15-19) (zie landkaart, toegevoegd aan het administratief dossier) Het is echter verwonderlijk dat u niet in staat bent om de dorpen die in uw directe nabijheid zijn gelegen te benoemen. De kennis die u wel tentoon spreidt, zoals de resem dorpen die u opsomt, laat veeleer een ingestudeerd dan spontaan en doorleefde indruk na.

Ten tweede laat uw clan kennis over uw regio van herkomst te wensen over.

U verklaart dat u Ashraf bent, een minderheidsclan. (zie gehoor CGVS, p 3) Wanneer u werd gevraagd tot welke clanfamilie Ashraf behoort, antwoordde u dat de clan 'alleen' staat. (zie gehoor CGVS, p 3) Het is vreemd dat u verklaart dat Ashraf geen link heeft met een meerderheidsclan. (zie gehoor CGVS, p 3) Uit de informatie waarover het CGVS beschikt, blijkt nochtans dat de Ashraf niet alleen staan maar zich voornamelijk identificeren met de dominerende clan waarbij ze wonen.

Daarnaast is het ook verwonderlijk dat u niet beter op de hoogte bent van de clans van de personen waarmee u in contact was in El Wak. Zo is het verwonderlijk dat u niet weet tot welke clan de directeur van de privéschool, waar u nochtans les volgde, behoort (zie gehoor CGVS, p 6) of dat u niet met zekerheid kan zeggen tot welke clan uw smokkelaar behoort (zie gehoor CGVS, p 8-9) of van welke clan de zakenpartner van uw vader is die u heeft geholpen met het contact met uw vader op te nemen (zie gehoor CGVS, p 22)

Vervolgens weet u wel dat Urmidig een subclan is van Marehaan (zie gehoor CGVS, p 18), toch kan u niet, wanneer de protection officer u vraagt of er een bepaalde subclan van Marehaan in El Wak woont, benoemen dat de Urmidig historisch in El Wak wonen (zie gehoor CGVS, p 10). Uit informatie waarover het CGVS beschikt en die werd toegevoegd aan het administratief dossier blijkt immers dat de subclan Urmidig in El Wak woont.

Ook is het verwonderlijk dat u niet zeker kan zeggen tot welke clanfamilie Garre behoort (zie gehoor CGVS, p 10) u denkt dat ze tot Rahanweyn behoren. Aangezien u verklaart dat de meerderheidsclans in El Wak Garre en Marehaan zijn, mocht van u verwacht worden dat u met zekerheid kan zeggen tot welke clanfamilie de Garre behoren. (zie gehoor CGVS, p 9) Daarnaast verklaart u ook dat Garre en Marehaan de twee belangrijkste clans zijn die in El Wak wonen. (zie gehoor CGVS, p 10) Wanneer de protection officer u vraagt welke andere clans er nog in El Wak wonen, antwoordde u dat er geen andere clans zijn. (zie gehoor CGVS, p 10) Wanneer u werd gevraagd of er ook 'Haber Gedir' en 'Murosade' clans in El Wak aanwezig zijn, antwoordde u hierop negatief. (zie gehoor CGVS, p 10) Uit informatie waarover het CGVS beschikt en die werd toegevoegd aan het administratief dossier blijkt echter dat er de laatste decennia veel zakenmensen van deze clans in El Wak aanwezig zijn. (zie USAID - Kenya-Somalia Border Conflict Analysis, p 32)

Vervolgens is het verbijsterend dat, wanneer u werd gevraagd om subclans van Marehaan op te noemen u een aantal clans opsomt. Wanneer u echter werd gevraagd welke subclans in El Wak aanwezig waren, noemt u nog twee andere subclans van Marehaan op die u eerder niet vernoemde (zie gehoor CGVS, p 10).

Tenslotte is het opmerkelijk dat u niet kan verklaren waar Bur Hache voor staat aangezien dit de naam is die Garre voor El Wak gebruiken. (zie gehoor CGVS, p 19) Indien u werkelijk bijna heel uw leven in El Wak zou hebben gewoond, mag toch aangenomen worden dat u hiervan op de hoogte was.

Wat betreft het clansysteem dient trouwens te worden opgemerkt dat uit de informatie waarover het CGVS beschikt blijkt dat van u mag verwacht worden dat u zeer goed op de hoogte bent van het clansysteem in Somalië en het clanbehoren van personen uit uw omgeving, aangezien dat clansysteem een determinerende rol speelt in het sociale leven in Somalië en van kindsaf aangeleerd wordt aan Somaliërs, al was het maar omdat de kennis van de clans en hun positie van belang is voor de individuele veiligheid en mogelijkheid tot bescherming van een persoon in Somalië.

Ten derde laat uw socio-politieke kennis over uw beweerde regio van herkomst te wensen over.

U verklaart dat El Wak onder controle van SNF stond van 1991 tot 1998. (zie gehoor CGVS, p 12) U weet echter niet waarvoor de afkorting SNF staat (zie gehoor CGVS, p 12) U geeft bovendien aan dat Omar Haji Mohamed 'Massala' de leider van SNF was. (zie gehoor CGVS, p 12) Het is verwonderlijk dat u General Mohamed Sayeed Hersi 'Morgan' niet linkte aan SNF daar hij algemeen wordt gezien als de leider van SNF. (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier - Somalia: Information on the

Somali National Front (SNF) since 1994 , p 3 en Somalia: information on the situation in Baidoa and El Wak from 1991 to 1993 and in El Wak in 1996, p 1)

Wanneer u werd gevraagd welke militias er allemaal El Wak innamen, antwoordde u Al Shabaab. (zie gehoor CGVS, p 13) en voordien had u ook gesproken van Al Itihad. (zie gehoor CGVS, p 12) Wanneer u echter werd geconfronteerd met de afkorting AIAI (Al-ittihad al-Islami kan u hier geen toelichting bij geven. (zie gehoor CGVS, p 16) Het is verwonderlijk dat u geen andere militias noemde die El Wak innamen aangezien El Wak ook te maken kreeg met Hizbul Islam (zie informatie in uw administratief dossier), iets wat u trouwens ontkende. U verklaarde immers zelf dat Izbul Islam niet in uw provincie kwam (zie gehoor CGVS, p. 14), wat dus formeel wordt tegengesproken door de informatie waarover het CGVS beschikt.

Het is quasi-onmogelijk dat u, die beweert steeds in El Wak te hebben gewoond en die actief deelnam aan het openbare leven (nvdr u hielp uw vader in zijn winkel) niet beter op de hoogte bent van de situatie in uw stad gezien de conflictsituatie ernstige repercussies heeft op uw dagelijks leven. Daarnaast getuigt uw opleidingsniveau, u volgde les aan een privéschool, dat u wel degelijk over de nodige intellectuele capaciteiten beschikt om op de hoogte te zijn van de situatie in uw stad.

De door u neergelegde documenten kunnen bovenstaande conclusies niet wijzigen.

U legt een medisch attest voor, opgemaakt door dr Braga Silviu op 14/09/2012. Dit medisch attest vormt echter geen sluitend bewijs voor de omstandigheden waarin u uw verwondingen heeft opgelopen. De arts deed immers vaststellingen over uw fysieke gezondheidstoestand. Rekening houdende met uw verklaringen kan de arts vermoedens hebben over de oorzaak van de opgelopen aandoeningen, desalniettemin kan een arts nooit met volledige zekerheid de precieze feitelijke omstandigheden schetsen waarbij de aandoeningen werden opgelopen. Daarnaast legt u ook een bewijs voor dat u een aanvraag heeft ingediend om identiteitsdocumenten te bekomen aan de Somalische ambassade in België, gedateerd op 24/04/2013 door de eerste consul, Ali Mohamed Abukar. Wat betreft deze aanvraag dient opgemerkt te worden dat uit de informatie waarover het CGVS beschikt en die werd toegevoegd aan het administratief dossier dat alle archieven en publieke kantoren werden vernietigd gedurende de burgeroorlog waardoor er geen archieven, kopieën of originele documenten voorhanden zijn die gebruikt kunnen worden als referentiemateriaal bij het opstellen van (identiteits)documenten, hetgeen aantoont dat in wezen Somalische paspoorten worden afgeleverd op basis van verklaringen van de betrokkenen. U heeft trouwens, tot op heden, geen enkel document voorgelegd. U verklaart enkel dat u dergelijk document heeft aangevraagd.

Uw reisweg kan, bij gebrek aan geldige documenten ter zake, niet worden nagegaan.

Uit voorgaande opmerkingen dient te worden geconcludeerd dat er geen geloof gehecht kan worden aan uw bewering de Somalische nationaliteit te bezitten. Uw kennis van het land dient immers in de eerste plaats te worden afgetoetst aan uw kennis van uw onmiddellijke leefomgeving. Bijgevolg kan geen geloof worden gehecht aan de door u ingeroepen asielmotieven.

Het feit dat u uw verklaringen in de Somalische taal hebt afgelegd vormt geen afdoende bewijs van uw beweerde Somalische nationaliteit, omdat de Somalische taal niet alleen in Somalië zelf wordt gesproken maar eveneens in een aanzienlijk deel van de buurlanden van Somalië, zoals Djibouti, Ethiopië en Kenia (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier), en doet bijgevolg geen afbreuk aan bovenstaande vaststellingen.

Uw reisweg kan, bij gebrek aan geldige documenten ter zake, niet worden nagegaan.

Er dient te worden opgemerkt dat u evenmin subsidiaire bescherming kan worden toegekend.

heeft immers tijdens uw asielaanvraag niet aannemelijk gemaakt dat u werkelijk de Somalische nationaliteit bezit. Bijgevolg heeft u dan ook niet aangetoond dat u een "reëel risico op het lijden van ernstige schade" zou lopen bij terugkeer naar uw land van oorsprong.

Uit dit alles blijkt dat de elementen die u aanbrengt niet van die aard zijn om te besluiten tot een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

1.3. Stukken

Verzoeker voegt bij zijn verzoekschrift een geboortetest (met vertaling in het Engels), een attest van de Ambassade van Somalië te Brussel en een attest van dokter S. B..

Ter terechtzitting legt verzoeker een geboortecertificaat neer afkomstig van de burgemeester van Mogadishu uitgereikt op 5 juni 2012 en 3 verblijfstitels van personen van Somalische origine.

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen oefent inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, met uitzondering van deze inzake EU-onderdanen, een bevoegdheid uit van volheid van rechtsmacht, die inhoudt dat hij het geschil in zijn geheel uitsluitend op basis van het rechtsplegingdossier en toelaatbare nieuwe gegevens aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95). Aldus treedt de Raad niet louter op als annulatierechter. Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund (RvS 30 oktober 2008, nr. 187.504).

2.2. Verzoeker voert in een eerste middel de schending aan van artikels 2 en 3 van de wet motivering van bestuurshandelingen en artikel 62 van de Vreemdelingenwet en de schending van de beginselen van behoorlijk bestuur en in een tweede middel de schending van artikel 3 EVRM. Verzoeker meent tevens dat de beslissing kennelijk onredelijk is en het fair-play beginsel schendt.

2.3. De bepalingen vervat in de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en artikel 62 van de Vreemdelingenwet hebben tot doel de burger in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid ze heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. Uit het verzoekschrift blijkt ontegensprekelijk dat verzoeker kritiek uitbrengt op de inhoud van de motivering zodat hij een beweerde schending van deze motiveringsplicht niet dienstig kan invoeren. Aangezien verzoeker de beoordeling van de aangehaalde feiten door de commissaris-generaal betwist, voert verzoeker de schending aan van de materiële motiveringsplicht, zodat het middel vanuit dit oogpunt wordt onderzocht.

2.4. De keuze die een bestuur in de uitoefening van een discretionaire bevoegdheid maakt, schendt het redelijkheidsbeginsel wanneer men op zicht van de opgegeven motieven zich tevergeefs afvraagt hoe het bestuur tot het maken van die keuze is kunnen komen. Om het redelijkheidsbeginsel geschonden te kunnen noemen, moet men voor een beslissing staan waarvan men ook na lectuur ervan ternauwernood kan geloven dat ze werkelijk genomen is (RvS 20 september 1999, nr. 82.301). Dit is *in casu* niet het geval.

2.5. Het “fair-play”-beginsel als beginsel van behoorlijk bestuur houdt in dat de administratie zich niet van onfatsoenlijke middelen mag bedienen om de burger in het verkrijgen van zijn recht te hinderen door onder meer het achterhouden van relevante gegevens of het verstrekken van onjuiste gegevens, het uitstellen of niet nemen van beslissingen waarbij de burger belang heeft, het toepassen van een vertragingstactiek of het handelen met overdreven spoed. Een schending van het beginsel van de “fair-

play” doet zich slechts voor als er sprake is van moedwilligheid (RvS 20 mei 2005, nr. 144.744), *quod in casu non*.

3. Nopens de status van vluchteling en de subsidiaire bescherming

3.1. De identiteit, nationaliteit en herkomst zijn kernelementen in een asielprocedure. Het is binnen het kader van deze fundamentele gegevens dat een asielrelaas op zijn intrinsieke merites kan beoordeeld worden. Het principe van internationale bescherming als laatste uitweg voor het ontbreken van een nationale bescherming, veronderstelt de plicht van elke asielzoeker eerst de nationaliteit en bescherming te benutten waarop hij aanspraak kan maken. Bij de beoordeling van de noodzaak aan internationale bescherming en derhalve de vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, is het essentieel bij voorbaat te bepalen in welk(e) land(en) van herkomst enerzijds de vervolging zich voordoet of ernstige schade veroorzaakt wordt en anderzijds in welk(e) land(en) van herkomst bescherming kan worden gezocht en effectief kan worden ingeroepen in de zin van artikel 48/5, § 1 en 2 van de Vreemdelingenwet.

3.2. Verzoeker voegt bij zijn verzoekschrift een geboortecertificaat, uitgereikt op 1 juni 2012 te Mogadishu en Engelse vertaling, voorzien van een authenticatie door de “*Minister of [foutief geschreven] Forian Affairs*” op 5 juni 2012. Hij legt een kopie voor ter terechtzitting.

Het beoordelen van de authenticiteit en de bewijskracht van neergelegde documenten behoort tot de soevereine appreciatiebevoegdheid van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, zonder dat de Raad de stukken van valsheid moet betichten. De Raad hecht vooreerst geen geloof aan fotokopieën aangezien deze gemakkelijk te vervalsen zijn met allerhande knip- en plakwerk en aldus geen bewijswaarde hebben (RvS 25 juni 2004, nr. 133.135).

Daarenboven wijst de Raad op de aan het administratief dossier toegevoegde objectieve informatie, de “*Subject Related Briefing*” “*Somalië*” “*Authenticiteit documenten uitgereikt na 1991*” van 29 maart 2012, waaruit blijkt dat Somalië na 1991 in totale chaos verviel en sindsdien geen functionele regering, noch een centrale administratie meer kende. Alle archieven en publieke kantoren werden vernietigd gedurende de burgeroorlog waardoor er geen archieven, kopieën of originele documenten voorhanden zijn die gebruikt kunnen worden als referentiemateriaal bij het opstellen van (identiteits-)documenten. Er zijn geen politiedossiers, geboortektes, schooldossiers... beschikbaar van Somalië. Verder blijkt dat Somalië het meest corrupte land ter wereld is. Er wordt dan ook uitdrukkelijk gesteld dat “*Gezien de afwezigheid van een centraal bestuur worden documenten die zijn uitgereikt na de omverwerping van Siad Barre in 1991 in het algemeen niet meer aanvaard als officiële, en dus rechtsgeldige documenten*”. Verzoeker licht ter terechtzitting toe dat vrienden van vrienden van hem bij de burgemeester aangedrongen hebben om dit geboortecertificaat te verkrijgen. De burgemeester heeft zich aldus louter gesteund op beweringen van derden om dit uit te reiken wat bezwaarlijk de authenticiteit kan verzekeren. Derhalve kan er geen enkele bewijswaarde worden gehecht aan het door verzoeker aangebrachte geboortecertificaat, temeer gezien de foutieve authenticatie.

3.3. Aangezien aan verzoekers identiteitsdocumenten geen bewijswaarde kan gehecht worden, moet zijn voorgehouden identiteit op overtuigende wijze blijken uit zijn verklaringen. Hierbij blijkt uit vaste rechtspraak dat de asielzoeker in staat moet zijn te antwoorden op eenvoudige vragen in verband met de streek van afkomst (RvS 6 januari 2003, nr. 114.251; RvS 12 februari 2003, nr. 115.776). De commissaris-generaal beschikt in deze over een discretionaire bevoegdheid om te oordelen of de geleverde kennis van verzoeker voldoende is om aan de beweerde herkomst en nationaliteit het voordeel van de twijfel toe te kennen. Hij houdt hierbij rekening met zowel de correcte, de foute, de vage als de ontwijkende antwoorden en met het specifieke profiel van de asielzoeker. Bovendien dienen elementen in het voordeel van de asielzoeker niet noodzakelijk in de beslissing te worden opgenomen (RvS 19 december 2007, nr. 178.032). De commissaris-generaal is verder niet verplicht om alle aangebrachte feiten te controleren, zo dit al mogelijk zou zijn. De bewijslast ligt in de eerste plaats bij de asielzoeker (RvS 3 september 2004, nr. 134.545).

3.4. De commissaris-generaal heeft dan ook recht verzoekers voorgehouden herkomst en nationaliteit grondig bevraagd en beoordeeld. Indien verzoeker beweert de Somalische nationaliteit te hebben, dan dient de ingeroepen vrees voor vervolging of ernstige schade evenals de mogelijke nationale bescherming ten opzichte van Somalië te worden beoordeeld.

3.5. Verzoeker ging vijf jaar naar school in Somalië (vragenlijst 2.10.a), onder meer in een privéschool (gehoor p. 6-7), zodat hij in een ongeletterde maatschappij als de Somalische als geschoold kan worden beschouwd, te meer de dossierbehandelaar vaststelde dat verzoeker "opvallend goed Engels" kan (verklaring 8). Verzoeker hielp zijn vader in zijn kruidenierswinkel (vragenlijst 2.10.b), wat impliceert dat verzoeker dagdagelijkse contacten onderhield en zich minstens een maatschappelijke en commerciële alertheid eigen heeft gemaakt. Derhalve kan van verzoeker de etnografische, geografische, geschiedkundige en sociopolitieke kennis verwacht worden van een geschoolde jongvolwassene die heel zijn leven tot aan zijn vlucht in El Wak heeft gewoond (23 jaar) en gewerkt in een kruidenierswinkel.

3.5.1. Het is niet ernstig dat verzoeker dermate tekortschiet in zijn bekendheid met zijn eigen onmiddellijk waarneembare geografische leefwereld indien hij voorhoudt 23 jaar lang onafgebroken in El Wak te hebben geleefd. Buiten twee door hemzelf aangebrachte dorpen, herkent verzoeker maar twee van de twintig voorgelezen dorpen uit zijn onmiddellijke leefomgeving, waarbij hij één van die twee dorpen evenmin kan situeren (gehoor p. 15-19), terwijl de kennis van de omliggende dorpen bijzonder makkelijk in zijn eigen dagelijkse, onmiddellijk waarneembare, visuele leefwereld kon worden opgenomen, temeer verzoeker ook meehielp in de winkel van zijn vader en aldus cliënteel vanuit de omgeving te woord stond. Dit staat in schril contrast met de exacte richting en afstandaanduiding van de verafgelegen steden die verzoeker wel vermeldt terwijl hij er nooit kwam, waardoor deze kennis dan weer hoogst theoretisch en ingestudeerd overkomt. Derhalve kon de commissaris-generaal wel degelijk concluderen dat verzoekers kennis ter zake ingestudeerd en niet spontaan is. Indien verzoeker overigens gestudeerde kennis etaleert, dan houdt dit nog altijd niet in dat deze gegevens ook correct zijn ingestudeerd en bovendien nuttige levensechte informatie bevatten. Aldus kan verzoeker niet beweren dat *"indien verzoeker inderdaad de aardrijkskunde de clanstructuur en sociopolitieke ontwikkelingen had gestudeerd en geen spontane verklaringen zou hebben gedaan, dan had hij zeker alles perfect kunnen herhalen en zou hij niet onwetend zijn over bepaalde zaken"*.

3.5.2. Indien aangaande verzoekers clankennis niet verwacht kan worden en evenmin wordt vermoed dat elke Somalische asielzoeker een encyclopedische kennis heeft van alle clanstructuren en alle clanindelingen tot in de uiterste vertakkingen kent, dan kan wel verwacht worden dat een Somali bekend is met zijn eigen clanstructuur en die van de clans van zijn woonplaats grondig kan toelichten. De Raad stelt vast dat verzoeker zowel verklaarde dat de Ashraf alleen staan, als dat er geen link aanwezig is met een meerderheidsclan (gehoor p. 3), hetgeen indruist tegen de objectieve informatie, waaruit blijkt dat de Ashraf zich identificeren met de dominerende clan waarbij zij wonen, minstens kan nergens uit het gehoorverslag een dergelijke band blijken. Indien de Ashraf daarenboven een minderheidsclan zijn en verzoeker zijn vader hielp in de winkel, dan volgt hier tevens uit dat voor verzoeker (en zijn familie) de nodige kennis over de essentiële clangegevens en -tradities nog des te noodzakelijker is om zowel de eigen veiligheid te waarborgen als vlotte maatschappelijke omgangsmogelijkheden en optimale klantencontacten te bevorderen voor het commerciële doel. Aldus is niet aannemelijk dat verzoeker niet weet welke (sub)etnie zijn schoolhoofd, de vriend van zijn vader die de reis hielp organiseren (en niet de smokkelaar zelf zoals het verzoekschrift stelt) of de zakenrelatie van zijn vader, hebben gezien de uiterst belangrijke rol die etnie speelt in persoonlijke en commerciële contacten, zelfs indien verzoeker tot een jongere generatie behoort gezien hij voorhoudt 23 jaar in El Wak geleefd en gewerkt te hebben.

3.5.3. Verzoeker meent geheel verkeerd dat de oorlog in Somalië reeds in 1991 startte in El Wak terwijl uit de objectieve informatie blijkt dat er in El Wak nog veertien jaar relatieve vrede heerste nadat de Somalische staat in elkaar gestort was. Indien verzoeker verder stelt dat El Wak tussen 1991 en 1998 onder controle van SNF stond – waarvan hij de afkorting niet kan toelichten – dan blijkt uit de objectieve informatie dat de gemeenschap van El Wak nog in 1998 verklaarde gedurende jaren de inmenging van zowel het AIAI – waarvan hij de afkorting evenmin kan toelichten – als het SNF te hebben kunnen verhinderen. Verzoeker is eveneens ernstig foutief waar hij meent dat de Garre nooit controle hadden over El Wak, terwijl uit de objectieve informatie blijkt dat ze El Wak zowel in december 2004 als in juni 2005 innamen, terwijl verzoeker overigens in deze meent dat er enkel in 2008 gevechten waren. Het is niet aannemelijk dat dergelijke belangrijke gegevens als de gevechten en de vluchtelingenstromen aan verzoeker konden voorbijgaan nu hij reeds adolescent was. Indien het werk in de winkel inderdaad niet betekent dat men politiek actief is, dan is wel degelijk te verwachten dat verzoeker ook door zijn familie en omgeving wordt ingelicht wie van de machthebbers, krijgsheren en rivaliserende clans hij moet vrezen zeker nu verzoeker naar school ging. Dat verzoeker een beperkt geschoolde jongvolwassene is, doet geenszins afbreuk aan het feit dat verzoeker desgevallend met anekdotes of met levendige

dagelijkse herinneringen moet kunnen vertellen welke de milities/krijgsheren/groeperingen zijn eigen dorp en regio onder controle hadden, temeer gezien uit de objectieve informatie duidelijk blijkt dat El Wak eind 2004 – 2005 het centrum van de vijandelijkheden is geweest, met talloze doden en meer dan 10000 IDPs, zodat dergelijke kennis om veiligheidsredenen cruciaal was. Verzoekers sociopolitieke kennis van El Wak is dan ook danig foutief en kan hieruit enkel worden aangetoond dat verzoeker niet afkomstig is van El Wak, laat staan er 23 jaar gewoond en gewerkt heeft.

3.5.4. De commissaris-generaal heeft bij de beoordeling zowel de positieve als negatieve elementen in rekening gebracht in het licht van het geheel van de motieven. In deze benadrukt de Raad dat de bestreden beslissing moet worden gelezen als geheel en niet als van elkaar losstaande zinnen. Het gewicht dat bij de beoordeling van de asielaanvraag aan elk onderdeel, motief of tegenstrijdigheid wordt gehecht kan verschillen maar het is het geheel van de in de bestreden beslissing opgesomde motieven dat de commissaris-generaal heeft doen besluiten tot de ongegrondheid van verzoekers asielaanvraag. Nergens wordt verwacht dat verzoeker alle antwoorden kan geven op elke vraag van de dossierbehandelaar maar het geheel van zijn verklaringen moet wel een bekendheid aantonen met de plaats waar hij heel zijn leven gewoond heeft, *quod non*. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 204), *quod in casu non*. Er kan slechts vastgesteld worden dat verzoekers sociale, politieke, geografische en ethnografische kennis enerzijds ingestudeerd is en anderzijds bijzonder foutief en lacunair is. Aldus kan bezwaarlijk geloof worden gehecht aan verzoekers voorgehouden Somalische nationaliteit, noch aan zijn hierop gebaseerde asielmotieven.

3.5.5. Verzoeker brengt verder geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aan die een ander licht kunnen werpen op de asielmotieven en de beoordeling ervan door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. Verzoeker beperkt zich aldus tot het herhalen van het asielrelaas en het beklemtonen van de waarachtigheid ervan, het tegenspreken van de motieven en de conclusies van de bestreden beslissing en het maken van persoonlijke vergoelijkingen en excuses, maar laat na concrete en geobjectiveerde elementen aan te voeren die de conclusies in de bestreden beslissing kunnen weerleggen. Verzoeker weerlegt dan ook geenszins de besluiten van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, die steun vinden in het administratieve dossier en op omstandige wijze worden uitgewerkt in de bestreden beslissing. Derhalve blijven de motieven van de bestreden beslissing overeind.

3.6. Wat de overige documenten betreft, stelt de Raad vast dat deze reeds besproken werden in de motieven van de bestreden beslissing, bij dewelke de Raad zich aansluit. Bovendien aangezien verzoeker niet aantoont uit Somalië afkomstig te zijn kan hij er bezwaarlijk verwond geraakt zijn. Verder zijn documenten slechts één element bij de beoordeling van het asielrelaas en hangt hun bewijswaarde af van de asielzoekers verklaringen en andere objectieve criteria. Verzoeker gaat er aldus aan voorbij dat de louter neergelegde documenten op zichzelf niet vermogen de geloofwaardigheid van een ongeloofwaardig asielrelaas te herstellen. Er werd dienaangaande reeds vastgesteld dat verzoeker zijn nationaliteit en afkomst niet aantoont.

3.7. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A(2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, in aanmerking worden genomen.

4. In het verzoekschrift vraagt verzoeker geen toekenning van subsidiaire bescherming. Verzoeker toont niet aan welke zijn nationaliteit is. De Raad kan enkel besluiten dat verzoekers Somalische afkomst uit El Wak niet is aangetoond en dat dientengevolge evenmin aannemelijk is gemaakt dat zijn vraag om subsidiaire bescherming dient te worden afgewogen ten opzichte van de situatie in Somalië. Noch uit verzoekers verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet. Wat artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet betreft, benadrukt de Raad dat verzoeker geen band aantoont met Somalië. Verzoeker toont niet aan aanspraak te kunnen maken op de bepalingen van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

4.1. Artikel 3 van het EVRM stemt inhoudelijk overeen met artikel 48/4, §2, b) van de Vreemdelingenwet. Aldus werd getoetst of in hoofde van verzoeker een reëel risico op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing voorhanden is (cf. HvJ 17 februari 2009, C-465/07, *Elgafaji*, <http://curia.europa.eu>). Bijgevolg moet de schending van artikel 3 van het EVRM, gelet op de aard van de bestreden beslissing, niet afzonderlijk worden beoordeeld. Overigens kan verzoeker niet ernstig menen dat het weigeren van het verlenen van asiel of subsidiaire bescherming aan een asielzoeker die zijn nationaliteit niet aantoon, noch geloofwaardig maakt, een schending van artikel 3 EVRM uitmaakt enkel omdat verzoeker zijn voorgehouden nationaliteit volhoudt. Het is aan verzoeker om zijn nationaliteit(en) aan te tonen. Hij faalt hierin manifest zowel bij de asielinstantie als in onderhavig beroep. Volledigheidshalve kan worden toegevoegd dat de bewering dat er geen teruggrijving naar Somalië kan plaatsvinden krachtens de rechtspraak van het EHRM niet langer actueel is gezien de recent gewijzigde rechtspraak waardoor in Mogadishu geen toestand van intern gewapend conflict meer werd vastgesteld, zie EHRM, *K.A.B. v Zweden*, 5 september 2013.

4.2. Waar verzoeker vraagt om de bestreden beslissing te vernietigen, wijst de Raad erop dat hij slechts de bevoegdheid heeft de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen te vernietigen om redenen vermeld in artikel 39/2, §1, 2° van de Vreemdelingenwet. Verzoeker toont niet aan dat er een substantiële onregelmatigheid kleeft aan de bestreden beslissing die door de Raad niet kan worden hersteld, noch dat er essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot een bevestiging of een hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen, zoals blijkt uit wat voorafgaat. De Raad stelt vast dat, gelet op wat voorafgaat, de commissaris-generaal terecht tot de ongegrondheid van de asielaanvraag heeft besloten. Verzoeker maakt geenszins aannemelijk dat verder onderzoek noodzakelijk zou zijn, temeer nu hij niet aantoon dat de gegrondheid van zijn asielmotieven onvoldoende werd onderzocht, noch zelf ook maar enigszins elementen aanvoert waaruit kan blijken dat verder onderzoek noodzakelijk is.

5. De aangehaalde middelen zijn ongegrond.

6. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 3

De kosten van het beroep, begroot op 175 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op acht oktober tweeduizend dertien door:

mevr. K. DECLERCK, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

K. DECLERCK